

Dosarul nr. Ira-853/2022
1-19015198-01-1ra-02062022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, în cauza penală în privința lui

Ciobanu Adrian xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.03.2019 – 26.05.2020;
Instanța de apel: 07.07.2020 – 23.10.2020;
Instanța de recurs: 30.12.2020 – 11.10.2021;
Instanța de apel: 30.11.2021 – 02.03.2022;
Instanța de recurs: 02.06.2022 – 21.09.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Central din 26 mai 2020, Ciobanu Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.264 alin.(3) lit. a) și b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- art.266 Cod penal, la amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27 500 lei.

Potrivit prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor penale aplicate, lui Ciobanu Adrian i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și cu amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27 500 lei.

A fost admisă cererea procurorului, dispunându-se încasarea de la Ciobanu Adrian în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu investigarea prezentei cauze penale în mărime totală de 3 464 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ciobanu Adrian,

la data de 19 ianuarie 2019, aproximativ pe la orele 03:00, deținând permis de conducere pentru categoria "B", eliberat la data de 14.03.2018 în timp ce conducea automobilul de model "Peugeot 605", cu numărul de înmatriculare xxx, pe traseul M-5, direcția de deplasare Cupcini-Edineț, având în calitate de pasageri pe cet. Podgurschi Anatolie, a.n.xxx, Tanas Daria, a.n.xxx și Ciubotaru Dmitri, a.n.xxx, toți locuitori ai or. Cupcini, deplasându-se cu o viteză de aproximativ 140 km/h, ignorând cerințele pct.45, subpct.1) lit. a), b) și d) a Regulamentului Circulației Rutiere, care prevăd că " Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; și d) situația rutieră", prevederile pct.47, subpct.1, lit. a) conform cărora limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice în localități sunt de 50 km/h, încălcând totodată prevederile pct.48, subpct.1) al aceluiași Regulament, potrivit cărora conducătorilor care au vechimea în conducerea autovehiculului de categoria (subcategoria) respectivă mai mică de un an, li se interzice să depășească limita vitezei de 70 km/h, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, a ieșit pe contrasens și a derapat de pe traseu spre stânga, tamponându-se în copac, după care s-a inversat.

În urma accidentului rutier, pasagerul Podgurschi Anatolie a decedat pe loc, iar Tanas Daria a fost internată în secția de reanimare a Spitalului Raional Edineț. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201919D0007 din 22.01.2019 la cet. Tanas Daria a fost stabilită contuzie cerebrală, hemoragia subarahnoidală, hematomul subdural în regiunea fronto-parietală pe stânga, excoriațiile multiple la față, membre, cutia toracică, abdomen și spinare care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201919C0013 din 28.01.2019 decesului lui Podgurschi A., 43 ani a survenit la 19.01.2019 în rezultatul traumei asociate, exprimate prin echimoze la față și gât, hemoragie în țesutul moale pericranian și subarahnoidală, fractura coloanei vertebrale cervicale cu lezarea măduvei spinării, fractura ambelor clavicule și coastelor 1-3 bilateral cu hemoragii în țesuturile adiacente, fractura închisă a osului femoral stâng și fractura deschisă a oaselor gambei drepte cu deplasarea fragmentelor, plaga contuză la gamba dreaptă, excoriații la mâna dreaptă. Vătămarile descrise mai sus au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate (accident rutier) și se califică ca grave, periculoase pentru viață.

La cercetarea toxicologică în proba de sânge la cadavrul Podgurschi A. a fost depistat alcool etilic în cantitate de 2,90 promile în urină 4,13 promile, ce la persoane vii această concentrație corespunde stării grave de ebrietate.

După producerea accidentului rutier, care a avut drept consecință cauzarea leziunilor corporale grave pasagerului Tanas Daria și decesul pasagerului Podgurschi Anatolie, încălcând prevederile pct.12 lit. g) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede obligația conducătorului de vehicul să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție,

inculpatul cerințele indicate nu le-a îndeplinit, părăsind locul accidentului rutier.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Ciobanu Adrian au fost încadrate în baza art.264 alin.(4) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea corporală gravă a unei persoane și decesul unei persoane, și în baza art.266 Cod penal - părăsirea locului accidentului rutier.

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat și examinate în ședința de judecată, prima instanță a reținut ca fiind dovedită în acțiunile inculpatului Ciobanu Adrian componența infracțiunilor prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) și b) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea corporală gravă a unei persoane și decesul unei persoane, și în baza art.266 Cod penal - părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) Cod penal.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciobanu Adrian să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal, a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport; iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal, a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul total, a-i aplica pedeapsa pe un termen de 6 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu luarea acestuia sub strajă din sala de judecată.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată eronat a apreciat probele și nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, prin ce nu au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală, incorect dispunând recalificarea acțiunilor inculpatului Ciobanu Adrian de la art.264 alin.(4) Cod penal, la art.264 alin.(3) lit. a) și b) Cod penal;

- la recalificarea acțiunilor inculpatului instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art.134¹² alin.(1) Cod penal;

- instanța eronat a aplicat inculpatului Ciobanu Adrian pedeapsa sub formă de amendă în cuantum minim, or, în cazul în care inculpatul, a comis o infracțiune cu consecințe ireparabile - decesul unei persoane, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de partea apărării, reținute de instanță și anume, recunoașterea vinovăției, lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea succesului părții vătămate și a părții vătămate, aplicarea celei mai blânde pedepse prevăzute la sancțiunea art.266 Cod penal, reprezintă o soluție de pedeapsă penală mult prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale

sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

3.1. Avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a dispune aplicarea în privința inculpatului Ciobanu Adrian prevederile art.90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă de 4 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- sentința este neîntemeiată în partea stabilirii măsurii de pedeapsă și individualizării răspunderii inculpatului, or, cumulul de circumstanțe atenuante stabilite, denotă faptul că corectarea acestuia poate avea loc, la fel, și în situația aplicării în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, or, în speța dată, inculpatul a recunoscut din start pe deplin vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, s-a căit sincer, a conlucrat cu organul de urmărire penală și a recuperat în mod benevol pe deplin prejudiciul cauzat prin infracțiune;

- condamnarea la ispășirea reală de către inculpat a pedepsei cu închisoarea este o soluție nerațională și reprezintă o soluție de pedeapsă mult prea aspră, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu fapta comisă, aceasta în situația în care inculpatul recunoaște vinovăția, se căiește sincer, a conștientizat urmările survenite și a întreprins toate acțiunile pentru a repara dauna cauzată prin infracțiune, or, partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2020, apelul declarat de către procurorul în Procuratura r-l Edineț, Podgurschi Nadejda, a fost respins.

Apelul declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului Ciobanu Adrian, a fost admis, rejudecată cauza, casată hotărârea în partea aplicării pedepsei, după cum urmează:

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Ciobanu Adrian în formă de închisoare pe un termen de 3 ani, a fost suspendată condiționat pe un termen de 4 ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 octombrie 2021, a fost admis recursul declarat de procuror, casată parțial decizia, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și dispusă rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată a fost menținută.

6.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a reținut că în decizia contestată, instanța de apel s-a limitat la o motivare superficială, fără a elucida și analiza circumstanțe concrete ale cauzei care influențează atât aplicarea unei pedepsei echitabile precum și a modului de executare a acesteia.

Colegiul penal lărgit a notat că, în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune cu consecințe ireparabile - decesul unei persoane, chiar și în prezența

circumstanțelor atenuante invocate de partea apărării, reținute de instanță și anume, recunoașterea vinovăției, lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea succesorului părții vătămate și a părții vătămate - suspendarea totală a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune reprezintă o individualizare greșită și disproporțională a pedepsei, în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, apelul declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, a fost respins ca nefondat.

Apelul declarat de către procuror, a fost admis, casată parțial sentința, în latura pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, după cum urmează:

Ciobanu Adrian, se consideră condamnat în baza art.266 Cod penal și prin coroborare cu prevederile art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, se liberează de pedeapsă penală în legătură cu prescrierea atragerii la răspunderea penală, prevăzută la art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal.

Ciobanu Adrian se consideră condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. a), b) Cod penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

În rest, dispozițiile sentinței primei instanțe referitor la cheltuielile judiciare, au fost menținute.

7.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a precizat că în instanța de apel nu s-a recurs la cercetarea suplimentară a probatoriului care a stat la baza emiterii sentinței de condamnare în privința lui Ciobanu Adrian. Or, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11.10.2021, s-a dispus casarea parțială a deciziei Curții de Apel Bălți din 23.10.2020, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, dispunându-se rejudecarea cauzei în această parte. Respectiv, la rejudecarea cauzei instanța de apel s-a expus asupra apelurilor declarate, doar în latura contestării sentinței în partea măsurii de pedeapsă aplicată inculpatului Ciobanu Adrian, întrucât circumstanțele de fapt stabilite în anteriorul set de proceduri au fost menținute prin decizia instanței de recurs, potrivit prevederilor art.436 alin.(2) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, materialele cauzei denotă că, critica procurorului-apelant cu privire la recalificarea de către prima instanță a acțiunilor inculpatului Ciobanu Adrian de la art.264 alin.(4) la art.264 alin.(3) lit. a), b) Cod penal a fost soluționată în anteriorul set de proceduri. Prin decizia anterioară a Curții Supreme de Justiție, au fost menținute soluțiile instanțelor de fond, în partea stabilirii aspectelor de fapt, în această latură decizia instanței de recurs fiind irevocabilă. În atare împrejurări, pentru a nu depăși limitele rejudecării, instanța de apel nu s-a expus asupra acestei critici.

Cât vizează pedeapsa penală sub formă de închisoare în cuantum de 3 ani, aplicată în baza art.264 alin.(3) lit. a),b) Cod penal inculpatului Ciobanu Adrian prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 26.05.2020, instanța de apel o

apreciază ca fiind una echitabilă și corect individualizată, în această parte pretențiile părții apărării fiind considerate nefondate.

Or, partea apărării consideră că, recunoașterea vinovăției, căința sinceră a inculpatului, lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea succesorului părții vătămate și a părții vătămate, fac posibilă suspendarea condiționată a executării pedepsei sub formă de închisoare. Însă, analizând circumstanțele și împrejurările speței prin prisma materialelor anexate la dosar ce vizează fapta infracțională comisă de Ciobanu Adrian, personalitatea acestuia și urmările prejudiciabile ale acțiunilor lui, instanța de apel a concluzionat, că prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare, iar cuantumul acesteia pentru fapta comisă a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat, că pedeapsa aplicată inculpatului Ciobanu Adrian în baza art.264 alin.(3) lit. a),b) Cod penal, în cuantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu gravitatea faptei comisă - infracțiune gravă; personalitatea inculpatului - deși este caracterizat pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost tras la răspundere penală, totuși o notă caracterizantă din punct de vedere negativ îi redă revendicarea potrivit căreia, în privința lui Ciobanu Adrian anterior au fost intentate cauze penale, și anume: prin ordonanța Procuraturii Edineț din 31.10.2014, s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Ciobanu Adrian, intentat în baza art.186 alin.(2) lit. c),d) Cod penal, în temeiul art.109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților; prin ordonanța Procuraturii Edineț din 29.12.2014, s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Ciobanu Adrian, intentat în baza art.152 alin.(1) Cod penal, în temeiul art.109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, iar potrivit cazierului contravențional, inculpatul a fost tras în mod repetat la răspunderea contravențională pentru comiterea mai multor contravenții, inclusiv pentru cele din domeniul circulației rutiere; circumstanțe atenuante - recunoașterea vinovăției, căința sinceră, comiterea infracțiunii de către inculpatul care are vârstă de 20 ani; circumstanțe agravante - lipsesc; atitudinea inculpatului față de fapta comisă și procesul desfășurat - după comiterea accidentului rutier a părăsit locul, însă ulterior s-a căit și a recunoscut vina, a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, succesorul victimei și partea vătămată neavând careva pretenții de ordin moral sau material față de inculpat.

Reiterând prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, instanța de apel a reținut că în cauza lui Ciobanu Adrian categoria excepțională de pedeapsă este condiționată de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior înregistrând de două ori încetarea proceselor penale în legătură cu împăcarea părților, înregistrând și comiterea contravențiilor inclusiv din domeniul transporturilor. Aceste împrejurări au permis instanței de apel de a concluziona despre personalitatea lui Ciobanu Adrian, precum că acesta este o persoană predispusă de a leza valorile sociale ocrotite de legea penală. Respectiv, pentru a convinge inculpatul în necesitatea respectării ordinii de drept și a normelor morale, instanța de apel a considerat, că este oportună izolarea acestuia de societate,

urmând să execute pedeapsa aplicată în penitenciar de tip deschis, iar categoria și quantumul acestei pedepse fiind în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite (soldată cu decesul unei persoane) și personalitatea inculpatului (care nu este la prima abatere). Deci, sub aspectele relatate instanța de apel a apreciat nefondate solicitările apărării cu privire la aplicarea față de Ciobanu Adrian a unei pedepse neprivativă de libertate.

Instanța de apel a considerat, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea față de Ciobanu Adrian a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, quantumul acesteia este dozat corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia, pedeapsa aplicată în baza art.264 alin.(3) lit. a),b) Cod penal inculpatului Ciobanu Adrian, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Deși în baza art.264 alin.(3) lit. a), b) Cod penal, prima instanță i-a stabilit inculpatului Ciobanu Adrian o pedeapsă echitabilă și corect individualizată, instanța de apel totuși a regăsit temei pentru casarea sentinței în latura pedepsei, cu ulterioara liberare a inculpatului de pedeapsa penală pe art.266 Cod penal, în acest sens menționând următoarele.

Având în vedere prevederile legale menționate, ținând cont că la caz s-a constatat vinovăția inculpatului Ciobanu Adrian în comiterea infracțiunii prevăzută art.266 Cod penal - catalogată, conform art.16 alin.(2) Cod penal, ca fiind ușoară, aceasta fiind săvârșită la 19.01.2019 și de la săvârșirea ei au trecut mai mult de 2 ani, instanța de apel a considerat oportun de a-l libera pe Ciobanu Adrian de pedeapsă penală în legătură cu prescrierea tragerii la răspunderea penală.

Ținându-se cont de faptul că, răspunderea penală în baza art.266 Cod penal este prescrisă, instanța de apel a considerat inoportună solicitarea apărării privitor la aplicarea actului de amnistie.

8. Avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea excluderii prevederilor art.90 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în ordine de apel în vederea înlăturării viciului fundamental privind încălcarea dreptului la apărare al inculpatului, precum și în vederea restabilirii dreptului lezat al inculpatului privind dreptul de a beneficia și de a-i fi stabilită măsura de pedeapsă cu aplicarea instituției acordului de recunoaștere a vinovăției, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în corespundere cu decizia Curții de Apel Bălți din 23.10.2020.

Avocatul evidențiază că inculpatul Ciobanu Adrian, fiind de bună credință și întrunind toate condițiile pentru aplicarea instituției acordului de recunoaștere a vinovăției - nu a beneficiat de acest drept fundamental al său, datorită unei erori a acuzatorului de stat, care a insistat asupra unei încadrări juridice incorecte până în instanța de recurs.

De asemenea, apărarea consideră ca fiind ilegală decizia instanței de apel în

partea excluderii prevederilor art.90 Cod penal - temeiul invocat în recurs fiind cel stabilit potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

La fel, apărarea notează că, instanța de apel a ignorat prevederile stabilirii pedepsei în privința unei persoane care la momentul comiterii infracțiunii nu a împlinit vârsta de 21 ani - fapta fiind comisă la 19.01.2019, iar inculpatul fiind născut la 02.08.1998.

Totodată, avocatul subliniază că instanța de apel în partea dispozitivă a deciziei sale indică asupra faptului admiterii cererii de apel a acuzatorului, care de fapt în apelul său a contestat doar faptul excluderii de către instanța de fond a calificativului - starea de ebrietate alcoolică, or, consideră că dispozitivul deciziei contestate contravine cu partea descriptivă a acesteia.

Mai mult, apărarea reține că, instanța de apel indică asupra lipsei circumstanțelor agravante și constată un cumul de circumstanțe atenuante, aceasta indică asupra faptului că corectarea inculpatului nu poate avea loc în situația aplicării în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei. În plus, remarcă că însuși succesorul victimei (mama părții vătămate defuncte) a declarat în prima instanță că nu are careva pretenții de ordin moral sau material față de inculpat, îl iartă, și a confirmat că inculpatul i-a recuperat pe deplin prejudiciul cauzat prin infracțiune în mărimea deplină declarată de către succesorul victimei, solicitând examinarea în continuare a prezentei cauze penale în lipsa ei, or, aceasta nu insistă la aplicarea unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului.

În final, apărarea consideră că instanța de apel în mod incorect, ilegal și nejustificat a stabilit imposibilitatea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, or, odată fiind constatate prezența circumstanțelor atenuante în acțiunile inculpatului, aceste circumstanțe de fapt și de drept permit a conchide că condamnarea la ispășirea reală de către inculpat a pedepsei cu închisoarea este o soluție nerațională și reprezintă o soluție de pedeapsă mult prea aspră, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu fapta comisă, aceasta în situația în care inculpatul recunoaște vinovăția, se căiește sincer, a conștientizat urmările survenite și a întreprins toate acțiunile pentru a repara dauna cauzată prin infracțiune, or, partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral, solicitând examinarea în continuare a prezentei cauze penale în lipsa ei, or, aceasta nu insistă la aplicarea unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului.

9. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanța de apel just la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că, recurentul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

În esență, avocatul critică decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, nefiind de acord cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal, precum și faptul că inculpatul a fost privat de dreptul de a beneficia și de a-i fi stabilită pedeapsa cu aplicarea instituției acordului de recunoaștere a vinovăției.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului Ciobanu Adrian pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de circumstanțele atenuante, și anume, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, comiterea infracțiunii din imprudență, lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea părții vătămate, totodată corect au fost apreciate înscrisurile - revendicarea și cazierul contravențional al inculpatului Ciobanu Adrian, potrivit cărora ultimul nu este la prima abatere de legea penală și contravențională.

Colegiul penal apreciază drept întemeiate concluziile instanței de apel, precum că personalitatea inculpatului Ciobanu Adrian, demonstrează că acesta este o persoană predispusă de a leza valorile sociale ocrotite de legea penală, or anterior

în privința ultimului a fost înregistrat de două ori încetarea proceselor penale în legătură cu împăcarea părților, precum și comiterea contravențiilor inclusiv din domeniul transporturilor.

Totodată, instanța de apel corect a reținut că, prima instanță la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare a ținut cont de un șir de circumstanțe atenuante care au făcut, ca instanța să reducă pedeapsa penală până la limita minimă de 3 ani închisoare.

La fel, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă a instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În acest context, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de apărarea în cererea de recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că pentru a convinge inculpatul în necesitatea respectării ordinii de drept și a normelor morale, este oportună izolarea inculpatului Ciobanu Adrian de societate, urmând să execute real pedeapsa aplicată.

Colegiul penal nu poate reține argumentele apărării, precum că inculpatul a fost privat de dreptul de a beneficia și de a-i fi stabilită pedeapsa cu aplicarea instituției acordului de recunoaștere a vinovăției, or, alegațiile avocatului sunt lipsite de suport legal, fiind interpretate eronat.

Pe de altă parte, se reține că, motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.7.1 din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.241-247 Vol. II) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010,

statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, în cauza penală în privința lui *Ciobanu Adrian xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 10 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie